

Lowzow (KF):

Der er stor positivisme, lader det til, over for disse lovforslag her i dag, og det kan man også sige, der er grund til. Det er, som der bliver sagt, en naturkatastrofe, vi har stået over for, noget, som har været helt unormalt. I dette århundrede i hvert tilfælde har vi ikke noget sidestykke til det, der er sket, og det er kommet oven på to år, hvor der faktisk har været tilsvarende situationer.

Derfor vil det konservative folkeparti også gå ind for et positivt udvalgsarbejde og for at støtte det af regeringen fremsatte forslag. Vi er klar over, det er noget, der skal gå hurtigt igennem, hvis det skal hjælpe, hvor det behøves, og er villige til at behandle det så hurtigt, som arbejdet nu engang kan lade sig gøre, når det skal gøres fornuftigt.

Vi står noget skeptiske over for venstres forslag, som nok desværre må siges at smage af overbudspolitik, selv om det er fremsat før regeringsforslaget. Det blev fremsat i en forhandlingsituation. Venstre vidste, at erhvervet var inde i forhandlinger med ministeren, og man var så langt fremme, at man faktisk kunne se et resultat ligge forude. Vi mener, det må være rigtigt i denne situation at holde os til det, som man er blevet enige om mellem regeringen og erhvervet som et tilfredsstillende lovforslag, og vi vil derfor støtte det af regeringen fremsatte forslag.

Der er trukket andre punkter med ind i diskussionen her i dag. Jeg mener, at de, der gør det, gør noget farligt ved at trække andre spørgsmål ind. Hvis man holdt sig til dette ene, som ligger i lovforslaget, så var der chance for at få en bred opbakning af det lovforslag, som foreligger. Begynder man at tale om tørkefond og arealafgifter, og begynder man at tale om devalueringfordelene eller manglende fordele, så er vi inde i en hel landbrugsdiskussion, og så kan denne lovbehandling fortsætte meget længe i dag, og det kan være tvivlsomt, om udvalgsarbejdet kan foregå hurtigt, og om der kommer et bredt flertal bag ved denne lov.

Når vi giver tilslutning til lovforslaget, så er det i hvert tilfælde i den form, hvori det er fremsat.

Men da der nu er fremført ønske om en fond fra socialdemokratiets side, så vil jeg godt sige, at det vil vi vende os stærkt imod. Vi kan beklage, at man ikke har gjort noget for erhvervet tidligere, så det havde mulighed for at

henlægge skattefri reserver til imødegåelse netop af en situation som denne. Så kunne erhvervet være selvhjulpent og være blevet skånet for at gå tiggergang til en altfortærende statskasse; så var man i en situation, hvor man ikke skulle denne nedværdigende behandling igennem, at et erhverv ikke kan klare sig selv – ikke fordi der ikke har været indtjening nok i erhvervet, men fordi pengene er blevet taget fra erhvervet igen. Det er socialdemokratiet, der trækker denne diskussion ind i det, og efter dem andre. Det havde ikke været nødvendigt, vi havde ikke behøvet at komme ind på disse ting i dag.

Når man taler om, at man ønsker en generel solidaritetsfond, så er det noget, der er uhørt, når der ellers er naturkatastrofer i en velfærdsstat, i en stat, hvor vi generelt betaler store skatter som en solidaritet mod samfundet til hjælp for hinanden. Hvis der sker en høfdekatastrofe, en digekatastrofe på vestkysten, så træder staten til og hjælper til. Hvis der sker det, at en stor befolkningsgruppe bliver arbejdsløse og kommer i problemer, som de ikke kan overse, så træder staten til og hjælper dér. Mange andre steder træder staten til, når der er noget, som vi ikke kan overse i den almindelige økonomi. Der er ingen baggrund for at sige det, hvis det var almindelige forretningsmæssige problemer. Vi har inden for landbruget set store virksomheder være i vanskeligheder, hvor man solidarisk inden for erhvervet har hjulpet, men her er der tale om en naturkatastrofe og intet andet.

Jeg vil derfor afvise ideen om en fond, og jeg vil bede om, at man i hvert tilfælde, hvis man ønsker en hurtig behandling og en fredelig behandling af det foreliggende forslag, holder alle de spørgsmål, som diskuteres andre steder i øjeblikket, uden for behandlingen af dette lovforslag.

Men jeg skal da, når man har ført det generelle ind, sige, at det er ikke noget, det konservative folkeparti bryder sig om, denne sag vi har fået forelagt her. Vi kunne have ønsket, at erhvervet havde haft muligheder for at udfolde sig frit, at man havde været fri for de kapitalvindingskatter på familiehandler, på almindelige handler, som belaster erhvervet, således at man ikke kan opbygge en nødvendig reserve. Vi ville have været fri for skatten på produktionsjord. Alle disse ting, som virkelig havde kunnet gøre, at man havde kunnet stå imod.